În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător

Mesagerul Bunătății

Sursa: Concurs Special pentru Copii și Adolescenți cu ocazia sărbătorii Mab'ath

Fundația Imam Ali (AS) București

WWW.IMAMALI.RO

Mecca este un oraș între munți înalți în ținutul Hijaz-ului. Acum aproximativ o mie cinci sute de ani, s-a născut un copil în Mecca care urma să umple lumea cu lumină și bunătate. Acest eveniment important s-a întâmplat în Anul Elefantului (Amul-Fil); același an în care armata lui Abraha a venit cu elefanții lor spre Mecca pentru a distruge Kaaba. El era regele Abisiniei și dorea să distrugă Casa lui Dumnezeu pentru ca propriul său templu să prospere, dar Dumnezeu l-a distrus pe el și armata sa. În același an, în zorii unei zile din luna Rabi' al-Awwal, s-a născut un copil care aducea lumină și puritate peste tot încă din copilăria sa.

Mama sa, Amina, l-a numit "Muhammad", ceea ce înseamnă cineva pe care toată lumea îl laudă. Tatăl său, Abdullah, care a fost o persoană foarte pură și bună, murise înainte de nașterea lui Muhammad (PASL), iar bunicul său Abdul-Muttalib, care era respectat de toți oamenii din Mecca, și-a asumat responsabilitatea îngrijirii sale.

În acea vreme, era obișnuit să duci nou-născuții în deșert pentru a crește în aer curat și pur. Halima Saadia, buna doamnă din deșert, când a venit la Mecca să ia un copil pentru alăptare, l-a văzut pe micuțul Muhammad. Imediat ce s-a uitat la fața strălucitoare a lui Muhammad (PASL), a simțit dragostea lui în inima ei și a fost aleasă ca doică a sa cu aprobarea lui Abdul-Muttalib.

Când Halima l-a dus pe Muhammad (PASL) în deșert, a adus binecuvântare și bunătate în acea regiune. Izvoarele s-au umplut cu apă, copacii au înverzit, iar oile dădeau mai mult lapte. Halima spunea: "De când acest copil a venit în casa noastră, Dumnezeu ne-a dat multă binecuvântare."

Muhammad (PASL) avea șase ani când mama sa, Amina, a murit. După aceea, bunicul său Abdul-Muttalib a avut grijă de el. Abdul-Muttalib îl iubea foarte mult

și spunea: "Acest nepot al meu are un viitor măreț." Dar doi ani mai târziu, Abdul-Muttalib a murit și el, iar unchiul său Abu Talib a devenit tutorele său.

Abu Talib, unchiul bun al lui Muhammad (PASL), era negustor și mergea în călătorii comerciale. Îl lua și pe tânărul Muhammad cu el. În timpul uneia dintre aceste călătorii spre Siria, s-au întâlnit cu un călugăr numit Bahira. Când Bahira l-a văzut pe Muhammad (PASL), a spus: "Acest tânăr arată semnele ultimului profet."

Doamna Khadija (RA), care era o femeie bogată și caritabilă, auzise de încrederea și caracterul bun al lui Muhammad. Ea l-a rugat pe Muhammad să călătorească cu caravana ei comercială. Când Muhammad s-a întors din călătorie, Khadija a văzut cât de onest și bun era. După un timp, s-au căsătorit.

Într-o zi, s-a întâmplat un eveniment important în Mecca. O ploaie puternică deteriorase zidurile Kaabei. Bătrânii din Quraysh au decis să repare Kaaba. Când au vrut să pună Piatra Neagră (Hajar al-Aswad) la locul ei, a apărut o dispută între triburi. Fiecare trib dorea această onoare pentru ei înșiși. Erau aproape să înceapă un război când unul dintre bătrâni a spus: "Așteptați! Să fie judecător prima persoană care intră pe această ușă." Prima persoană a fost Muhammad Al-Amin. Toți s-au bucurat și au spus: "Acceptăm judecata lui."

Muhammad (PASL) s-a gândit un moment și a spus: "Aduceți o mantie." A întins mantia pe pământ și a pus Piatra Neagră în centrul ei. Apoi a cerut liderilor fiecărui trib să țină câte un colț al mantiei. Cu toții au ridicat piatra împreună, iar Muhammad (PASL) a așezat-o la locul ei cu propriile mâini. Toată lumea a fost mulțumită de această soluție.

În acele vremuri, în Mecca trăiau oameni răi care hărțuiau oamenii săraci, abuzau sclavii și le păsa doar de propria lor putere și bogăție. Au făcut idoli și le-au cerut oamenilor să se închine idolilor și să le dea bani pentru idoli. Au vrut ca toată lumea să asculte și să facă orice spuneau. Superstițiile și zvonurile false erau răspândite printre oameni și toată lumea era mândru de tribul și rasa lor. Oamenii se luptau și începeau războaie pentru chestiuni banale. Nu le respectau femeile și nu le plăceau fetele. Când unii aveau copii, dacă vedeau că bebelușul lor este fată, le era rușine în fața altora, iar uneori chiar îngropau fetele de vii.

Muhammad (PASL) a fost foarte supărat de aceste probleme și a fost întotdeauna preocupat de cei slabi și asupriți. El i-a ajutat pe cei săraci și s-a opus rasismului, nedreptății și lipsei de respect pentru fete și femei; De aceea ieșea uneori din oraș

și se distanța de oameni. Uneori se refugia în Peștera Hira și se implica în rugăciune și închinare acolo. Această peșteră se afla în Muntele Nur. De acolo, puteai vedea întregul oraș Mecca, Marea Moschee (Masgid ulharam) și Kaaba. În peșteră, a meditat la Dumnezeu și s-a gândit la problemele oamenilor.

Când Muhammad (PASL) a împlinit patruzeci de ani, s-a întâmplat cel mai important eveniment din viața sa. În noaptea de douăzeci și șapte a lunii Rajab, în timp ce se afla în Peștera Hira, a văzut un înger magnific care îi adusese un mesaj de la Dumnezeu. Numele acestui înger era Gabriel. Gabriel l-a informat pe Muhammad (PASL) că Dumnezeu l-a ales ca Profet al Său pentru a transmite îndrumarea necesară prin el oamenilor și pentru a-i salva pe oameni din problemele lor.

Înainte de Mahomed (PASL), au existat și alți mari profeți care au primit mesajele lui Dumnezeu sub formă de revelație. Avraam (AS), Noe (AS), Moise (AS) și Isus (AS) au fost printre cei mai mari profeți ai lui Dumnezeu, iar Muhammad (PBUH) a crezut în toți aceștia și a urmat religia lor comună. Dar acum a atins statutul de profet însuși și primea revelația prin Gabriel. Apocalipsa se referă la mesajele speciale pe care Dumnezeu le trimite profeților Săi.

Din acea noapte, mesaje importante de la Dumnezeu au fost trimise lui Muhammad (PASL). Ar fi trebuit să spună oamenilor că există un singur Dumnezeu și că nimeni nu trebuie să se închine idolilor; Ar fi trebuit să le spună să fie buni unul cu altul, să-și respecte părinții și să-i ajute pe cei săraci. Ar fi trebuit să cheme oamenii la sinceritate, încredere și dreptate și să le spună să-și țină promisiunile, să nu atingă proprietatea altor oameni fără permisiunea lor și să nu facă rău nimănui. Ar fi trebuit să-i învețe pe oameni cel mai bun mod de a comunica cu Dumnezeu și de a-I mulțumi pentru binecuvântările Sale și să le spună să nu asculte de nimeni în afară de Dumnezeu.

Primii oameni care au crezut în Profet (PASL) au fost soția sa doamna Khadija (RA) și vărul său Ali (AS). Ei știau că Profetul spunea întotdeauna adevărul și dorea să-i ghideze pe oameni pe calea cea dreaptă. Imam Ali (AS), care era atunci un tânăr de zece ani, stătea lângă Profet (PASL) în toate condițiile, îl ajuta și învăța totul bine de la el.

Dar oamenii răi care au forțat oamenii și au vrut ca toată lumea să-i asculte nu credeau în Profet (PASL) și nu permiteau altora să-și aleagă liber religia. Când

oamenii au auzit versetele Coranului de la Profetul (PASL), au fost foarte impresionați și au înțeles că aceste cuvinte frumoase sunt cuvântul lui Dumnezeu și au vrut să creadă în această religie. Dar asupritorii l-au hărțuit pe Profet (PASL) și pe adepții săi și au vrut să împiedice răspândirea religiei lui Dumnezeu prin amenințări și torturi.

Profetul (PASL) a invitat oamenii din Mecca la religia sa timp de 13 ani, dar doar câțiva au îndrăznit să-l susțină. Condițiile dure din Mecca l-au făcut pe Profet (PBUH) și pe cei care au crezut în el să emigreze în orașul Yathrib. Oamenii din Yathrib i-au primit pe imigranți cu bunătate și compasiune, i-au adăpostit și le-au pus la dispoziție casele și bunurile. Din acest motiv, credincioșii veniți de la Mecca erau numiți „Muhagerin", iar credincioșii care îi ajutau în Yathrib erau numiți „Ansar". Oamenii din Yathrib l-au iubit atât de mult pe Profet (PASL) încât au schimbat numele orașului lor și l-au numit „Madinatu-NNabi" (Orașul Profetului).

Oamenii din Medina l-au ales pe Profet (PASL) drept conducător și conducător și i-au ascultat cuvintele. Pentru că știau că tot ceea ce spunea vine de la Dumnezeu. Dar dușmanii Profetului (PASL) din Mecca și alte regiuni nu i-au lăsat în pace și au vrut să împiedice progresul și succesul musulmanilor. Din acest motiv, au atacat în mod repetat Medina și i-au ucis pe adepții Profetului (PASL). Profetul (PASL) le-a spus tovarășilor săi că trebuie să ne apărăm și oricine va fi martirizat în acest fel va merge în cer și Dumnezeu îl va răsplăti.

Multe bătălii au avut loc între Profet (PASL) și dușmanii Islamului. Numele primei bătălii a fost "Badr." Deși politeistii aveau mult mai mult echipament și forțe, musulmanii au luptat cu curaj datorită credinței lor în Dumnezeu și au învins. După aceea, s-a întâmplat bătălia de la "Uhud". În această bătălie, deși musulmanii au fost inițial victorioși, din cauza greșelii celor care nu au ascultat sfatul Profetului și s-au dus după strângerea prăzii, musulmanii au fost înfrânți și mulți oameni au fost martirizați, inclusiv "Hamza", unchiul Profetului. Profetul (PASL) însuși era aproape să fie martirizat, dar prin sacrificiul și curajul unor oameni ca Imam Ali (AS), viața sa a fost salvată. Fatima (RA), fiica Profetului, l-a îngrijit până s-a făcut mai bine.

Profetul (PASL) și companionii săi și-au continuat drumul cu greutate și perseverență și au fost victorioși în alte bătălii precum "Khandaq", "Khaybar" și "Hunayn". Treptat, puterea musulmanilor a crescut din ce în ce mai mult. Liderii din Mecca, care anterior îi oprimaseră pe musulmani și îi alungaseră din casele și

orașul lor, în al optulea an după migrație, când au văzut musulmanii venind spre Mecca, s-au speriat de numărul lor mare și s-au predat. Profetul (PASL), care cucerise Mecca fără vărsare de sânge, și-a iertat dușmanii și i-a invitat pe toți la pace, prietenie și bunătate.

Bunul Profet al lui Dumnezeu (PASL) s-a străduit timp de 23 de ani să-și îndeplinească responsabilitatea profetică și a trecut la cele veșnice în al unsprezecelea an după migrație. În acest timp, a primit cea mai importantă carte cerească, "Coranul", prin revelație și ni l-a dat nouă. Profetul (PASL) în ultimul său sfat către oameni a spus: Plec dintre voi, dar vă las două amintiri: una este Coranul, care este cartea lui Dumnezeu, și cealaltă este familia mea. Atâta timp cât ascultați de Coran și de Ahl al-Bayt (AS), veți avea întotdeauna succes și nu vă veți rătăci niciodată.

Corpul Profetului (PASL) a fost înmormântat în Masjid al-Nabawi. În fiecare an, milioane de musulmani care merg la Mecca pentru ritualurile de Hajj îi vizitează mormântul în Medina și caută ajutor de la sufletul său pur pentru un succes mai mare.

Profetul nostru este cel mai bun model pentru viață. El a fost întotdeauna bun și a dorit ca toți oamenii să fie fericiți. Dacă și noi suntem ca el, toată lumea ne va iubi, iar Dumnezeu va fi mulțumit de noi.